

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ | ΖΗΣΑΝ ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ ΚΑΛΥΤΕΡΑ

Σοφία να αντιμετωπίζεις τον κόσμο με αγάπη

Η συγγραφέας **Ελένη Ανδρεάδη** μιλάει για το νέο της παιδικό βιβλίο «Και ζήσαμε καλύτερα»

Στον **Γιώργο Σ. Κουλουβάρη**
gkoul@nautemporiki.gr

ΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ της καταξιωμένης συγγραφέας παιδικών βιβλίων Ελένης Ανδρεάδη, με τίτλο «Και ζήσαμε καλύτερα», κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Μεταίχμιο, σε εικονογράφηση Μαίρης Καλαμπάικα, και απευθύνεται σε παιδιά ηλικίας 4+· είναι μια φρέσκια συλλογή παραμυθιών, όπου μέντε παλιές, κλασικές ιστορίες ανατρέπονται και αναδημιουργούνται για τη σύγχρονη εποχή, αναδεικνύοντας τη δύναμη των παραμυθιών να κάνουν τον πλανήτη μας καλύτερο! Η Ελένη Ανδρεάδη μίλησε μαζί μας.

Στο νέο σας βιβλίο, οι παλιοί, κλασικοί ήρωες των παραμυθιών μπαίνουν σε άλλες ιστορίες και άλλο ιστορικό πλαίσιο. Τι σας ώθησε να τους φέρετε στη σύγχρονη εποχή;

«Η ιδέα μου γεννήθηκε όταν διάβαζα ξανά τα παλιά, γνωστά παραμύθια στα παιδιά μου. Αυτές οι ιστορίες μεγάλωσαν γενιές ολόκληρες. Ξαναβρίσκοντάς τες μετά από τόσα χρόνια, ένιωσα ότι, ενώ κάποια μηνύματα παραμένουν διαχρονικά και συγκινούν -όπως η αγάπη, η αυτοθυσία, η επιμονή-, άλλα δεν άντεξαν τόσο στον χρόνο. Για παράδειγμα, η πριγκίπισσα που έχει αυτοσκοπό να παντρευτεί τον πρίγκιπα πριν καν τον γνωρίσει πραγματικά ή το ότι πολλά παραμύθια εμπνέουν έναν φόβο για το δάσος και τα άγρια ζώα, την εποχή που η άγρια φύση εξαφανίζεται ραγδαία και πρέπει να την αγκαλιάσουμε και

Ελένη Ανδρεάδη: Η συγγραφή είναι, για εμένα, μια συζήτηση εσωτερική.

προστατεύουμε. Έτσι, φαντάστηκα τις ιστορίες αυτές διαφορετικά. Για παράδειγμα, μια μικρή γοργόνα που δεν ψάχνει πρίγκιπα για γάμο, αλλά για να σώσει τη θάλασσα. Ο Τζακ που πετάει φασόλια και αντί για ουρανόξυστη φυτρώνει μια τεράστια πολυκατοικία, όπου ζει ένας κακός μάγος που έκλειψε τη καρδιά των ανθρώπων, την οποία με αυτοθυσία θα ελευθερώσει πάλι ο μικρός και τα παιδιά θα ξεκολλήσουν από τις

οθόνες και τα κινητά. Η Κοκκινούσκουφίτσα ονειρεύτηκε να είναι μέλος της φυλής των Μασάι στην αφρικανική σαβάνα, η οποία κρύβει ένα λιοντάρι στο σπύτι της άρρωστης γιαγιάς της, επειδή το κυνηγούν».

Ο τίτλος του βιβλίου «Και ζήσαμε καλύτερα» έχει ειρωνική διάσταση; Είναι ένα σχόλιο για τη σύγχρονη εποχή;

«Η πρόθεσή μου δεν ήταν ειρωνική, αλλά αμιγώς ρομα-

ντική. Τα παραμύθια, ως είδος ιστορίας, χαρακτηρίζονται από μαγικά χαρακτηριστικά, αρχέτυπους, γνωρίσματα χαρακτήρες όπως πριγκίπισσες, πρίγκιπες, γίγαντες ή λύκους, λαμβάνουν χώρα «μια φορά και ένα καιρό», σε ένα ασαφές χρονικό πλαίσιο και μέρος μακρινό -για παράδειγμα σε ένα μαγεμένο δάσος ή μακρινό χωριό και έχουν φυσικά αίσιο, χαρούμενο τέλος. Γράφοντας αυτά τα παραμύθια, λοιπόν, με το αίσιο τέλος που μου αρέσει, όπου ο κόσμος γίνεται πιο βιώσιμος, δίκαιος και όμορφος στο τέλος, παρά τα τεράστια εμπόδια που κατακτούν οι ήρωες, μου ήρθε η ιδέα για τον τίτλο του βιβλίου. Όλα τα παραμύθια της συλλογής κλείνουν παρόμοια. Ζήσαν οι ήρωες καλά και εμείς, αν ακούσουμε τι μας ψιθυρίζει το παραμύθι, καλύτερα. Από εκεί αναδύθηκε ο τίτλος».

Όταν γράφετε τις ιστορίες σας, μπαίνετε στη θέση των παιδιών που θα τις ακούσουν ή είναι αυτές που θα ήθελε να ακούσει το παιδί μέσα σας;

«Το τελευταίο, κυρίως. Η συγγραφή είναι, για εμένα τουλάχιστον, μια συζήτηση εσωτερική. Βάζεις έναν προβληματισμό κάτω και μέσα από την ιστορία προσπαθείς να απαντήσεις το ερώτημα, συχνά αιελώς, αλλά το ταξίδι προσέγγισης, οι διαφορετικές οπτικές, και όχι αναγκαστικά η απάντηση είναι αυτά που έχουν ενδιαφέρον. Εύκολα ανακαλώ αυτό το παιδί μέσα μου, για τέ-

τοια συζήτηση. Προσπαθώ να δω το θέμα με φρέσκο μάτι, όπως θα το έβλεπα μικρή, όπως το βλέπουν αφοπλιστικά τα παιδιά, με έναν ιδεαλισμό που φθίνει καθώς μεγαλώνουμε. Το λέμε αγνότητα και αφέλεια, αλλά τελικά πιστεύω είναι πιο κοντά στο θείο -είναι σοφία και θαρραλέο πολύ, να αντιμετωπίζεις τον κόσμο με αγάπη, όπως και τα παιδιά ενστικτωδώς κάνουν».

Τα παιδιά σας έχουν λόγο για τις ιστορίες που γράφετε; Ζητάτε τη γνώμη τους;

«Συχνά ζητάω και τη βοήθεια των παιδιών μου, βεβαίως! Για αυτήν τη συλλογή έγραψα περισσότερα από τα πέντε παραμύθια και μαζί διαλέξαμε τα καλύτερα».

Δημιουργήσατε τη ΜΚΟ «Πράκτορες του Πλανήτη». Έχουν τα παιδιά συνείδηση της κλιματικής κρίσης; Τα απασχολεί;

«Η εμπειρία μας στην οργάνωση, μέσω της οποίας έχουμε προσεγγίσει πάνω από 100.000 παιδιά, πλέον με βιωματικό περιβαλλοντικό παιχνίδι, δείχνει ότι τα παιδιά, ανάλογα με την ηλικία βέβαια, μπορεί να μην κατανοούν όλες τις επιστημονικές λεπτομέρειες της κλιματικής κρίσης, αλλά αντιλαμβάνονται τη σημασία της προστασίας του περιβάλλοντος και των αρνητικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής [...] Δείχνουν, επίσης, μια απίστευτη προθυμία να δράσουν [...] Θέλουν να κάνουν κάτι, να γίνουν μέρος της λύσης».

[8102462979]

«Και ζήσαμε καλύτερα» από τις εκδόσεις Μεταίχμιο.